

דרור, מכבי צעיר-גורדוניה לא רצו תנועה אחידה, אבל עשו פשרה:
חסת' אחת, בכל עיר סניף (גדוד) אחד, אבל מותר לסדר סיעות
איריאולוגיות. עכשיו יש: השח"צ, ברוכוב, דרור-מכבי צעיר-
גורדוניה (שלושת האחרונים מאוחדים), נוער ציוני, בלתי מפלגתיים,
עומדים לפנות לנוער בני 7-8. חוצאות ספרותיות, בקורים.
דורשים: שליחי, חומר חינוכי, כסף (300,000 פר. לחודש)

- 6 אה"צ. בא אצלי גי רוטשילד. החליט להשאר בצרפת,
אבל יעזור לא"י. המצב בצרפת עומד לשוב ליושנו. לקח אותי
לביחו לארוחת ערב עם אחותו (קומוניסטית) ואר - פילוסוף
מאקספורד, עובד בצירות הבריטית.

- 10 בערב, פגישה עם שוורץ מג'וינט. בבלגיה חומר
ב-4000 איש, בצרפת 30,000 (מקודם 40,000), מהם 7000 ילדים.
התקציב השנתי 35 מיליון דולר. לא מרשים לשליחי הג'וינט להכנס
לארצות הכיבוש הרוסים. ברומניה שולחים הכסף לפילדרמן,
בבולגריה למרכוס (?).

יום ג', 15.3.45
פריס

בבוקר חיו אצלי לוסייף לזבליין ויפרויקין מ-8.5.
עוד יש להם 100 חבר (מהם 40 נשים): נהגים, תוחחנים, אנשי
רדיו. מתגברת הדחיות בנוער היהודי. אוזה מטפל (בכספי
הג'וינט) ב-1500 ילדים, מהם 700 בבתי ילדים של אוזה. לומדים

בבתי ספר צרפתים. סר (סניף של A.S.) יש לו 700 ילדים, סהם 400 בבתי ילדים. לוויו 5-600 ילדים, לאזר 220 ילדים. לקומוניסטים 400 ילדים, לבונד 60, ויש עוד קבוצות קטנות. כחצי הילדים אצל גויים (פרטים ומנזרים). אוזה פפריע למשלוח הילדים לארץ.

10.30. בא אצלי בלומברג, ב"כ יש"א בצרפת, יליד פריס. ציוני, מדבר אנגלית. פסימי ביחס לצרפת. - בא נתן אק. נחתי לו רשימה בשביל העתון.

- יצאתי לחמש ספרים. טבאתי מעט. תחנויות נחרקנו.

בחמש נפגשתי עם פונסו במשרד חוץ. טבין אנגלית, אך מדבר אחי צרפתית. אני דיברתי אנגלית. נוכח גם מזכירו. ציינתי יחסינו הטובים עם צרפת לפני המלחמה. שיחתי עם בינה. מעמדנו בארץ. כוחנו המספרי, הכלכלי והפוליטי - והכוח הפוטנציאלי: העליה. מאמצנו המלחמתי, עזרתנו לצרפת הלוחמת. דרישתנו: מדינה. חשיבות הלבנון הנוצרי והטארות צרפת בסוריה. קואופרציה שלנו עם אנגליה - אך רצוננו לערובות בינלאומיות. לשון צרפת ותרבותו על יד אנגליה (עברית עיקר). הוא גילה בקיאות רבה בשאלה. קרא נאומי בבילסמור ושאר דברי שהופיעו בצרפתית. שאל על יחס הממשלות באנגליה, אמריקא ורוסיה. איך תקום מדינה בלי רוב, היחס לערבים, יחס הערכים (אוהב לדבר). הסברתי לו. השיחה נמשכה שעה וחצי, ולא נשתיימה, כי במלוני חיכה

לי בלומל מסעה 6. - בלומל חושש שבצרפת תכל ישוב ליטנו. מלבד די גול אין איש. הנוער דואג לנמשו. הספלגות כמעט לא נשחנו. הקומוניזם נחבבר. מלבד בלום אין מנהיג חשוב בטוציאליזם. ג'ואו יעמור שוב בראש החנועה המקצועית. ביחס אלינו - צרפת חלשה, מפחד מערבים, אי מנוחה באלג'יר, על שנוי יחס יש לדבר עם די-גול. בלום בריא ואיחן, אך ספק אם ישוב לשלטון.

בערב חוזמנתי לאספה ציונית לכבוד חיילים אמריקנים. בהכנסי נערכו לי חשואות. ברכתי עצרות.

יום ד'
16.5.45

אה"צ - 2. מרכז פוע"צ, 20 נוכחו: 800 חבר בצרפת, 22 סניפים. בפריס טקציה של 40 דוברי צרפתית. במרוקו סניף של 25, אלג'יר 20, טוניס 25 - נקראים צעירי ציון. במרס 1945 ועידה של 100 צירים. לאחר השחרור נתאחדו "דרור" (600) עם סכבי צעיר (70). סניף נוער בפריס פונה 150. חסריט מחנכים, חומר חינוכי. יסדו פולקס פרבנד (כעין נ.א.ט. באמריקא) פונה 300 חבר. ציונתי 5 תפקידים: עליה ברשות ובלי, העלאת נוער והילדים, החדרת ציונות להסון, רכישת צרפת (ממשלה ורעה קהל) לציונות, טיפול ביהודי המושבות. לדברי פיש יש בחוננים חנועה טובה. באלג'יר יש ביתר. במרוקו המצב קשה מבחינה פוליטית. הממשלה רודפת הציונות. לצרפת דרושים סורים ומחנכים.